دا ته د کومو غرونو شور يې

د ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال

د کتاب نوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب موضوع: شعر

د کتاب لیکونکی: عبدالمالک بېکسيار

کال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د چاپ

خپرندوی: د هیلي مجلې اداره

کمپوز/ډيزاين : ایشیا سافټ ریښون

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

Ketabton.com

دانتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکي : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کړو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېگا کلا - جزاک الله څه

گل گل شنه يې په گوټ گوټ باندې يادونه چې د يار
کلا - جزاک الله څه خوند د گلونه شوله بيا

گونگو، تشو، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې ياره پاڅېدلی يم
ليک په سترگو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسياره! راکوله چې جزا يار به ماته
.خوند ورته وې به مې جزاک الله جزاک الله څه

***

دربغه چې لړ راتۀ احساس چې تا به څه کړي و؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و؟ ما درنه

راگير ژوندون مې ټول يوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آگا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې گونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ ومې کړه خاطر په

ځيگر گيلې گيلې زړگی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ ومې کړه خاطر

څه يم پربېږده نور چې څوک يمه او څنگه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکارېږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د وړي لېوه پېښنه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسانونو څه ياني، د
د ظلم دنګ ، لوړ غر ، د کرکې بوټی

شو حال يې خراب مدام ، خو که لږ ښه
وهي لغتې به ، لکه خر کوټی.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ خیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لېوزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه
***

یو اځې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو څنګه ترم به سلسله د

زه یې که څو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لړ مې جرګې خو د ربله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې داسې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابلې را روانې به وي
اسانه نه ده معامله د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څه راته ليکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسيار ځرنګه به و
ځو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پايم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د ياد پرهر واخله مري

لړ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لړ جنازه يې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګير
يې کړه ياد لړ يې خبر واخله مري لړ

ځوک به په څه ځوک به په څه باندې مري
بېکسيار ښځه دلبر واخله مري له

***

ووايم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووايم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

دا ته د کومو غرونو شور يې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند د بوالہ چاتہ حال ووایم لہ

راتہ کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووایم یمہ بې حالہ چاتہ

تا تہ معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووایم گرانہ لیکوالہ ! چاتہ حال

خوار بېکسیار داسې مدام چې کوم
ووایم ستر لہ سیالہ چاتہ حال

***

نشہ یې نہ خمار یې کړم دا څرنگہ ځواني وہ
د یار یې کړم دا څرنگہ ځواني وہ پہ مخ سې

واړہ، زاړہ د کلي مې د تور پہ غشو ولي
خپلو تہ اغیار یې کړم دا څرنگہ ځواني وہ چې

اوربدلې کیسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمرہ چې بیدار یې کړم دا څرنگہ ځواني وہ

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو پہ هجران
وہ دا داسې پامتہ دار یې کړم دا څرنگہ ځواني

!مالت کې بېکسیارہ ! رسېدم نجونو تہ نہ چې
دا څرنگہ ځواني وہ اوس اوس چې داسې خوار یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غليمانو د يرغل ښکلی وخت
لاړ په ټولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږيرو يو وطن را پاتې
په برېتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مين ما خپله وليد چې
د وخت ببرۍ يې په ښنگرو کې لاړ

بېکسيار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلگيو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته يو رنگ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا يې د راتگ زېری کړې
له بر کلي نه نری وږمه راځي
څوک سره اخلي بيا په اوښکو مچې
نه د وير نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تېپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړي د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش یاد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فریاد یې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د ګلو یوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معیاد یې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوځ
دا سې د میني اعتیاد یې مسلې جوړوي

د ټولې میکدې قاید به وې خوره شراب خیام
جوړوي خو دا یې هم وې از د یاد یې مسلې

مینه له مخې بېکسیاره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا یې سخته ده بنیاد یې مسلې

***

غېږ کې حیا ورتلله یار یې په اوږه واخیست لاړ
شاعر ولید چنار یې په اوږه واخیست لاړ ما یو

هیڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نیولی شو
یوه شېبه تر مخ خمار یې په اوږه واخیست لاړ

چا وژلی پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغیار یې په اوږه واخیست لاړ

لېونی مې ولید خوښ خندان شوم زه هلته ناست یو
لاړ هوښیار چې کوت مې ژوندون بار یې په اوږه واخیست

دا ته د کومو غرونو شور یې
بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

! څوک نااشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوږه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړي خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو ،

نور ایسار بېږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې ببرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وا ړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چانې ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وې د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا څنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې څنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بیا زما د ټینګې
یو وارې مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې نارې دي نامراده چې وهم یې یاره
څنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسیاره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ړده سهاره یوه

زه څنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کانې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښنه خو را وکړه بېکسياره ! يوه شپه لږ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
نښه راغله نن له ياره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګرې اور به تر عمره داسې
يه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ويده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تګه نه تګ
.سوچ پرې وکړه بېکسياره ! ځئ چې نه ځو

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي ګام په ګام مرم چې دنيا هيڅ نه
بشريت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مينې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د يار له مخه د ژوند هر څه کې
بې ياره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسياره
.څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته
***

خپله کوي زما کيسې ژوندون په
دا د سيسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه يم دا چې وايم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرگي دا ويره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما يو ائې اند بېننې يې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسياره ! چا وې؟
.چې حماسې ژوندون په خپله کوي
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساړه کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که څو اخلمه پیالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم ځنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم ځنګه شواړ شمه

ګوره د غسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسيار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ريتاړ ريتاړ شمه

ليدلى؟ ځان چې ګورې يار شيشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا ليدلى؟

ورشي ستوري يو پر بل په نيمه شپه چې
اور د مينې پلوشه کې تا ليدلى؟

څوک مسلک غوره دى اشنا چې يې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا ليدلى؟

غماز څه خبر چې يار د کندهار دى
تر اوسه په شه شه کې تا ليدلى؟ لا

دا چا- چا ويل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا ليدلى؟ بېکسيار ډوب

***

خيالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا، بېګا دا تماشې او زما جړ خيالونه
لګيا دا سې ښکارې لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خيالونه
بوره، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عايشې او زما جړ خيالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سي پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خيالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
.خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
.حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
.داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِ ماښام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
بې کسه بېکسياره ! مرم څنګه.

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصيب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصيب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد يې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار و اخیست قلم
لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه.

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څومره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطا باسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطا باسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
دا سې لکه غل مې یار خطا باسي

څنګه په هوښیارو سترګو ځاري مې
لا یعقل مې یار خطا باسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطا باسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطا باسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوږه دا سې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
.پوړۍ او بام له زړه نه وباسه

***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خواته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سبځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي يار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي ميکده وتړله
کوي هر څه رښتيا به کوي دا نه

شاعر چې څه يې په زړه وايي به يې
کوي چې خيال د چا به کوي دا نه

صوفيان مې ډېر تسپې په لاس وليدل
کوي چې لګيا ډوا به کوي دا نه

بېکسيار هر فسق او فساد کې شريک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.

***

نه هېرېږي ياره ستا د مخ کيسې
کيسې تل ډېرېږي ياره ستا د مخ

د زړه کور مې دا سې ځکه شو باغ- باغ
کيسې پرې خورېږي ياره ستا د مخ

زه په خپله ګونا ټينګ يمه ولاړ
منکرېږي ياره ستا د مخ کيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را ورېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تر بل
.پکاربږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم و مې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم ننبه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه گل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لگېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرگه منتظر به

ښکلی راته ډېر گوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که را پام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
.تاته غور ځېدلی له نظر به یم

***

وخت غور ځنگ سره جنگ ژوند څپو سره په جنگ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنگ سره جنگ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنگ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنگ سره

خوب رانه ولوټي له سترگو د چا یاد د سترگو
چې پالنگ سره جنگ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننگ سره جنگ هر یو وگړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنگ سره جنگ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټي یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنگ سره جنگ

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنگ سره جنگ

بېکسیاره ! هر نوموړکي ته په غېږنه ورځو موږ
جنگ د وخت زمري مو کړ گیدړ اوس مو پلنگ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت گورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لوېدیزه انسان و مې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واټنونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کاږي نور ورځم یو اځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسیار خون ور بخښلی اوس رقیب که نر شي
.یو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نور او

***

یمه چا ویل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې یمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې یمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سیوري هیڅ
یمه خوځم اهتزار د زمانې

ځیر شه راته شد مد مې ټول ولوله
یمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسیار خلک
.یمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خیال یوه څپه راشي د باد یوه څپه شي
غرفېدلو چې را یاد یوه څپه شي مور دواړه

د مینې سمندر چې کړي د هجر سیلۍ لاندې
ته یوه و رسي برباد یوه څپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه ځپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه داسې کله به د باد یوه ځپه شي

چې مینې بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه ځپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږو ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د ګل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وربانديي بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ و ښتو او شنو سترګو وطن ټول ونیو زړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د توري بوړې، د براوت هنګامې داسې تودې
او ګومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یاراني د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منګول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیا به سګریټ یونیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا یزده چې ترڅو درځم څو واره وځښم
خدای کوله یاره وځښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو یار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پربړده سلګۍ،
چې راز د مینې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د بانه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ویې وایم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسیاره ! ورته ټوله کیسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د یار حیا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به یم رباب به یم خو شور
د سترې ژوند یو باب به یم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينبوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنگو غرو را کوز

لگيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غړېږي څنگه؟ د زمانې آهنگ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم گرځم را گرځمه
ضرور ژونديو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلی بېکسيار به يم په تورو شپو کې تېک
.لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه

***

هرڅه هرڅه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
.کېږي يارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لړ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډډ بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو - کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول دیار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
.هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
ستا د دوا له برکته یم راغلی.

***

(خدایه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه یم ډېر نه غواړم حریص
یو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه یو قدم
ربه یار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
سوځه جانانه یا مې مه!
یا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه دا سې غم کړه را
یه د پاک الله رسوله!
خپل حرم کړه را په برخه
ستایم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنیا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غوارم زړه مین درڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې توله
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وایي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را په
چې یې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ یار په

دا ته د کومو غرونو شور یې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبی زه خپل احساس نینې نینې کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبی بلا وسواس نینې نینې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د میخانې له غولی
نینې نینې کړمه د وخت په تبی دې ټیټ و پاس

سړیتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
ټاکي لباس نینې نینې کړمه د وخت په تبی

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نینې نینې کړمه د وخت په تبی

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبی دغه تماس نینې نینې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیشکه د څادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څڅوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غلیم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وږېو ته ډوډۍ خو دربغه
.ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
.د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

دا ته د کومو غرونو شوریې   بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دي وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دي ببشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږوله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټونې وو چې وخت سره بېل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ورونه

ښه په غرې، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ورونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه یې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا - بلا پېړۍ تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننگ په ناموس

شل به یې کړې اشنا گومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که یې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مگر ستا غلام
لټ په لټه يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.گڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شي خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورثه به د چا ؟ د بېکسيار له مرگه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه ځيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وولړه نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

بېکسيار عبدالمالک   دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه گوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جگ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله
***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه تو بې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې مابنام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ کله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند کړم د زړ گي
!اشنا په خبر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
گوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سېوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېکسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.وا خيست د اساسې قانون لويې جرگې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنگه سړه تبه اخلي اقرار د مرگ

ننگ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واکه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتانه به اخلي د

کړي داسې جرگې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
گوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شور يې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک یې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو- ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د یار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړی نظر مې نېغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره یې وس پښېمانې دې اوس کوي
زما په ټینګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسیاره ! د زړه شاړ سپرلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سیده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا یم د خپل سیوري شاته
کله باچا یم د خپل سیوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک، زېړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیایم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، یاد، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

رنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تیارو د بېکسیار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور یې چې مې خیال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره یې په څو مره منتو
یمه حیران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي یو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د ېره
راسره روږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره یاد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی یرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسیار د زړه پولې به خامخا شي پو چې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان یو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جېل کې گیر یمه، شوگیر وهلی
مودې وشوې په ویر یمه، شوگیر وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجیبه
ټپي په داسې تیر یمه، شوگیر وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سېځه لړ خیاله د اشنا خو ، زړه
ښه وینې مې اسیر یمه، شوګیر وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبیر یمه، شوګیر وهلی ناست

اشنا ځانته د خیال یو امارت جوړ کړی مې
په خپله یې امیر یمه، شوګیر وهلی ناست

پړ میدانی یم بېکسیار بې نوم نښان یو خړ
.ناست د سوات یم، نه د دیر یمه، شوګیر وهلی

***

دغه ارمان چې بخت به لاس یوه شېبه راکوي
ژوند احساس یوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ویره یې دا چې میخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګیلاس یوه شېبه راکوي ساقي

تفریق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل یې فکر او قیاس یوه شېبه راکوي

یې مخکې درومم غلیم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قیضه د اس یوه شېبه راکوي

:په چیغو - چیغو یې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"ګلان مهلت پر تندي پاس یوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسياره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
.راکوي بل څه ته وخت کله وسواس يوه شېبه

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقيبه تا چې مې په برخه تورې شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را ياده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې يې ډېرې د غم لړې خو ستا مينه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

يار زه چې راتلم بېگا په تږوله لار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي د بره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وایي یاره په سرواړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کوراو ګوراو پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کږلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټيټې ښاخ ته يې، کوم- کوم ماشوم به په
او يادوي به خدايږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګي بوډا ببګا يې تن وراره، يوه شين
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې څلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپين سره ګلان به راوړي ما وې چې بيا سپرلی
د الوچو په تمه په کرلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو ياره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسيار وچ لرګي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې يې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
يې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
داسې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو يديزه راغلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لوگی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې راکاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله.

***

شي تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لوگی- لوگی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

بېکسيار عبدالمالک　　　　دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېكسياره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شي لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ننبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې یاره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وایي څه چې وایي اشنا وایي دې نو
مقتول او که جلاد شوې یاره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې یاره کور دې ودان

رغېږي دا يې خپل نصیب به بېکسیار مري او که
ودان ته يې پیغام د زنده باد شوې یاره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سیوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را گوره
کړه مې اسیر ولې مې ولې

هم ستا یاد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دریغه پردو بېکسیاره لوټ کړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

.خپلې څه به ګیله کړي څوک له

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اورو اوري
شي له سترګو مې اورو اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اورو اوري

خاندي په شنه سپرلي څنګه تلوسې د ژوندونو
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اورو اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اورو

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر رنګ ګودر
سترګو مې اورو اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
.وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اورو اوري

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکاریږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
تړلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

ببکسیار عبدالمالک   دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لوېدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وايي به دا څوک دا سې لګیا ؟
.یزید سندرې د مرګ وايي بېکسیار دی د

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هندارې
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لویه خدایه تلوسه مې ده
کله وږم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستایه بېکسیاره ! ښکلي ستایه تلوسه مې

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دریغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
ځله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دریغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګين سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سېږ خړ شومه

ما وې ولس ته به پيغام وړمه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د يار ډولۍ راغله
بېرته د ننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسيار او نه اندړ شومه.

***

ځنګه چې په ژوند د چا يقين وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شين وي

ګور يې غم لړلی فلسطين وي کور او
وي بل نو څوک کېدای شي دا به شيخ ياسين.

***

قار دې لړ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بیه کړه ستا ګران دیدن غریب یم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امیر کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چېږه اوس مې د شل
لګي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مینه وایي دې تومت جوړه دنیا زړګیه
څه پته لګي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدایزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بیا
غټ پیاز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!ژوندون ټول کړه را ټول جانانه بې پای سوچونه د
دا یې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

اشنایۍ په پاس لړ ورشه نور دره و ګوره د
لګي؟ سیل د سرور کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسیاره ! ځای په سرای د زړګي
.سبا ورځې څه پته لګي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اورېدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لږ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې څښېښو موږ لا په یو بل لګوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبې، ناڅې خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ویالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسیاره ! ډېرې ډېرې هیلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

وای دربغه لیدلی چې مې یار اوس به نشه نشه
ولې به وای داسې خمار اوس به نشه نشه وای
توبه ده ستا د انکار له بې سدیو مې توبه
دربغه چې کړی دي اقرار اوس به نشه نشه وای
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را ویښ
په ویښه راغی که نګار اوس به نشه نشه وای
راغلی وای محل ته یو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار وای د اغیار اوس به نشه نشه وای
چې لږ خبر دې د راتلو راتللای هسې اشنا
وای ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سیسې دي زه یې ټینګ تړلی
نشه وای زما په وس که څه اختیار اوس به نشه
د بېکسیار یورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه وای سپرلی راغلی که یو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې يې لور پروت په ولې پړی دی
لو گرې جينۍ ورې دی زړه رانه

خيال د خيالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړگی مې ستړی

وينه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسيار که څوک د عشق په تور وژني
.دی وژني دې نو دغه کار يې کړی

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نيت کړی
سپوږمۍ کې ځنگېدو ته دې که نيت کړی لېڅو د

څو به لوغړن گرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوگېدو ته دې که نيت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصيب يې
زهر هم خواږه شي گوټېدو ته دې که نيت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مينو خو ډېر راشې په خير
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نيت کړی

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسياره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهير يې ژړېدو ته دې که نيت

***

د خپل تقدير په فيصله کې به څوک څه وو ايي؟
نه چې څوک، گيله کې به څوک څه وو ايي؟ اوري يې
يوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه وو ايي؟
غږ را معلوم نه يې لاربه چې، نه منزل او نه يې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه وو ايي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا ايزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه وو ايي؟
چې خبر وي او مني يې له زړه يوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه وو ايي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
وو ايي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه وو ايي؟ ستا بېکسياره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وينه توی
خورم قسم د سکه ورونو وينه توی شوه

دا ته د کومو غرونو شور يې — بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې تری تمې گورگورې او ممانړې
څېړیو ، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وریرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره گرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي گیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر دروړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملگرې درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

ترسباوونه یې سلگۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړگي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړی مرگي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مينې بل څه نشته
کړی دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسيار هسې پرې غل ونيوه
.کړی د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
يو خوب هوا له سره نه ځي زما ليدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او ياغيتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقيب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له يو مخې توی ږيره مې سپينه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلميتوب هوا له سره نه ځي

خلک وايي اشنا مه يادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د يورپ بېکسيار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان ورېځ دی
خېز دی اسمان ورېځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان ورېځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان ورېځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان ورېځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان ورېځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالې په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان ورېځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
ورېځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ښېلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غېږ کې شپې اړوم

بد مستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غېږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غېږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غېږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غېږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک ،
.اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غېږ کې شپې

***

د سپېده داغ غیږ کې یوه غېږه وربځ
نه ستوري او نه لمر رانښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اورېدلې نه وې
بلوو په تش ګومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورِ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورِ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردګاره ته یې وبښې
دی بېکسیار کله د بښلو.

***

مینې ستړې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همداسې ښه یم، نااشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدایږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
.راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن یې نظر سره غرض لارۀ
غرض لارۀ سم یې د زړه سر سره

يه کنګلي هوډه ! چې وې دا سې سست
لارۀ ولې دې بیا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لارۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لارۀ ما به څه له سپر سره غرض

مینې بې ګونا کړم بېکسیار اسیر
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي یم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وینې- وینې د

بس دی چې خاورې دې یادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځیګر مې مالګې مه دوړوه نور

سیلیو د روح ځرمن مې رانه کښلې د بېلتون
په بې ځرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډوب شي که بختونه را ویښ وخته تختونه به
په ښکارې ویښتې مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخیل تلې مې پرې- پرې په هینداړو د وخت د
.دوړوه نور بېکسیاره ! په ګذر مې مالګې مه

***

داسې په منډه چې روان یم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان یم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهیلو یو کاروان یم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه یم ستړی- ستړی تربورګلویو ، ورور
د یویشتم قرن افغان یم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپین سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله یو جهان یم ځم د لمر

د یورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسیزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان یم

نظر او فکر ، تخیل مې بېکسیاره ! ګډ وډ
.ګرېوان یم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملګرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما ګوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرګ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېکسياره ! ما وې ګوندې پښتون واوړي
قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له.

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقيب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وايم بې له ما يې کله
دنيا غوسه ده چې يې ځله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ما ښام به شنه
جانان او ما چې یو تر بله کله کله کتل

دیدار لره پیدا دي خوشال ښه ویلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسیار باندې یې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخیل د شاړې ګله کله.

***

دي خیر دی که مخ یې بل رنګ سترګې خو یې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو یې ستا غوندې دي
یې نه یم خبر په اصل، نسل، قبیله باندې
ښایي له ځایه پرنګ سترګې خو یې ستا غوندې دي
کمیس به نه یې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه یې په غاړه لونګ سترګې خو یې ستا غوندې دي
خو یې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو یې ستا غوندې
زه یې پیالو ته نه، دیدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې میخانه مې قلنګ سترګې خو یې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خیال لارې څاري
سترګې خو یې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسیار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو یې ستا غوندې دي د چا د

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام وا خلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام وا خلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام وا خلم که

سر تېر له ننګ او نومه راته وایي هر اشنا
نام وا خلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدا یزده چې ارام وا خلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولي یې سپرلي کې د بر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام وا خلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام وا خلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدا یزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راڼه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه وا وښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننگ حيا ، خور او لور
برالا چې زه مين په سپوږمۍ چيغې وهمه
ليلا مجنون تللي د مينې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مين په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لورې
نه چاته گورمه په غلا چې زه مين په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسياره ! نه وې
اوس نو توکل مې په مولا چې زه مين په سپوږمۍ.

***

چې بيا را مخ شو ، بيا گيله مې په سر واوښته يار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خيال نيمزالې ورمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ويده وم ټينگ په نيمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټينگ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مينه ټکنۍ شوه فيصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسيار داسې لېونی شوم له
ډکه چې له خيال د يار پياله مې په سر واوښته.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګیله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښو دواړه یاد ېږي مې جرګه د
او فیصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ایله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه یې بېکسیار ته ایښې
ډکه لا یې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري یو- یو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري یو- یو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري یو- یو پنا

خړو خړو وربځو کې ډوب شین اسمان، سپینه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري یو- یو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خیال
پنا د نندارې یې نن خمار چې ستوري یو- یو

دا ته د کومو غرونو شوریې
بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد بړي تل رڼاوې د
هغه شپېه هم یو یادگار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار وړم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
پنا څنگه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو.

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***

له خدایه نه چې، له بنده څه پته؟
پته؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پته؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

دا ته د کومو غرونو شوریې | بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یادېږې مدام
پته؟ ښکلې ! له تا مې څه پرده ، څه

یم حرامخور که شرابخور ، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره ، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه ، که ستوري ، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېږي په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه يې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تياري کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تياره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تا نه يې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، باندې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ما شومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازيګر دې او شوديار دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسيار رانه دې رب
رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ويده په خوب کې بيا - بيا چای دموم
د چا چای دموم چې ويښ په خيال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شېبه- شېبه چې لګيا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسيا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر یې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي یار که یو وار رب راولي
دموم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچیانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسیار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند یانې څه؟
ژوند یانې باد کې سفر
یانې باران کې مزل
په سپیده داغ کې راوینس
په سره غرمه کې ویده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

یار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په دیدن پسې ملنګ یم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسیار مین په مینه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به یې بیایې دا نیمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نبغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه یې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کړه بېکسیاره غرېونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پیدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر یم احسانمند چې لږ
زما سینه خو یو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنی مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې مورې خدایزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسیار یم ضرور
.ومه زه ګنې بتې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو ګودر لارې مې یاد ېږي
ترې ایله واوره شو دیارې مې یاد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شینشوبو کې غاټول،
ویالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې یاد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا- بلا د چا سترګې خمارې مې یادېږي
سیلۍ ستړې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندېو ته مې خیالونه ځي هوارې مې یادېږي
د یاد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د یار
چې هر وار رېوم سترګې هر وارې مې یادېږي
بېزار زه بېکسیار یم له ښکلیو د یورپ څخه
اندړې مې په زړه اوري، شینوارې مې یادېږي.

***

شاعره شپه ده، شاعر خیال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورایه ځنګل، غر او سین ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر- ډېر وې څه بیا رانه شي ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو یې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له میکدې نه که هر وارې ساقي و ایستم په تروشه
خو زه په بیا- بیا ورته راغلم په زاریو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصویر سره ګډ بس هماغه دی
او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسیار خوار او حیران.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما يو پخوانی شعرگوټی،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په ځنډه يو ليکه
کتار خو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيدعمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن اوويشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا - يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس گړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیگنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بورې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یووړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتگ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینگنو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمخي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو - ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
ځوږ- ځوږ غوږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ځاځکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژبړ لمر ګوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څو مره شېبه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راځخه هېرو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اور اچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو منهو باغ،
په ګيلمجمو چور کوم چې يې د سوند لرګي کا ،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کړه دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يـو قـانـون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لا ربه دی
د خان که د غربه دی
شپه په شپه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وریږي ناست یم
شپه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دي مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې ترون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نيمه شپه د ليدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سيوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځايه سړه
ورڅخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راشي زما په تياره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ورکتلي نه وي
ستا د ديدن يو خيالي باغ شي راته
چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بيا نه په ځان يم، نه په بل باندې يم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا څوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت ځلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ ورډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا ،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالې ګاونډی،
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه ځپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې تو کېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
ځنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيک لکه زه ښايي په ورېځو غوسه،
دا زه کيسه نه ليکم،
نه تخيل دی زما،
دا زه همدغه شېبه ليکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، ميدان ويجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپير شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ويجاړ چې خدايزده څه شی؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې گل" د لومړۍ مشاعرې په وياړ

څنگه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپليو سره،
څادر د دوو څانگو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کښنمه پرې،
او ښه تکيه ووهم،
په پېغلو ځانګو کې
را ځوړندو د سرو منهو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سين کې
د رنهو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خيالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بيا يې د کلا په دېوا اله
له خپلو ځالو سره مار ليدلی،
پورې سنځلو کې د ګنهو کورنو مرغيو ،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
يو چتی راشي غواړې و ځرې دې اړخ ته دلته،
نيمه مرغيو چې خوړلې په دا سره منه کې،
بېرته چې ماته يې پام ژر و تښتي،
زما منهو ته تلو سه لا زياته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو ،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بيا په منهو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند يې کړم سپينه
لکه سپينه هګۍ،
بيا ترې تړانګې بېلوم د ختکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر هغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ځاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
تر هغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېگ کې خوب مې يوسي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بېړه ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې!،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library